

עפ"ג 10393/05/21 - מדינת ישראל נגד דביר פינחס לוי

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

לפני כב' השופט רפי כרמל, סגן נשיא, אב"ד
כב' השופט אריה רומנוב
כב' השופטת מרים ליפשיץ-פריבס

עפ"ג 10393-05-21

המערערת
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
נגד
דביר פינחס לוי ע"י ב"כ עו"ד נס בן נתן
המשיב

פסק דין

ערעור המדינה על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' הנשיא השופט שמואל הרבסט) מיום
21.3.21 בת"פ 67472-09-19.

כללי

1. המשיב הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של גידול סם מסוכן, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים. המשיב נדון ל - 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 4 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 3,000 ₪ והתחייבות עצמית. הערעור מופנה כנגד קולת העונש.

2. ואלה המעשים: החל מיום 6.6.19, שכר המשיב דירה בבית שמש וביצע בה התאמות להפיכתה אכסניה לגידול סמים מסוכנים מסוג קנאביס, ובכלל זה, הביא ציוד רב ומגוון לצורך גידול והפקת הסמים והתקינם בדירה. במטרה לחסוך בהוצאות החשמל הכרוכות בתהליך הגידול ועל מנת ליצור מצג של צריכת חשמל סבירה של בית מגורים, ביצע המשיב מעקף של שתיים מתוך שלוש הפאזות בבית הנתיכים הקשור לדירה. המשיב שתל שתילים של קנאביס בכ-236 אדניות וגידל אותם במשך כחודשיים. בעקבות תלונה על ריח שריפה מארון המונים של חברת החשמל, הגיעו נציגי חברת החשמל לבית ומצאו כי בשל המעקף, בית הנתיכים המזין את הדירה שרוף בחלקו וכך התגלה דבר גניבת החשמל. המשיב ניגש לנציג חברת החשמל שהגיע למקום וביקש ממנו לשוחח בטלפון הנייד שברשותו עם אדם שזהותו אינה ידועה, אשר הציע לנציג סך של 10,000 - 20,000 ₪ כדי שלא ידווח על הגניבה למשטרה. בהמשך, הגיעו שני שוטרים לדירה וערכו חיפוש בדירה, בה היו המשיב ושניים נוספים, שעמדו בסמוך לשקית ובה עציצי קנאביס. כאשר

השוטר צעק לעברם "עצרו משטרה", החלו השלושה להימלט. המשיב דחף את השוטר כדי להימלט, אולם השוטר האחר מנע את בריחתו. לאחר מכן, המשיב המשיך להתנגד למעצרו בכך שדחף את השוטר וסירב להישמע להוראותיו. במסגרת פשיטת המשטרה על הדירה, נתפסו שתילי קנאביס בשלבי גידול שונים במשקל של כ-40 ק"ג נטו.

טענות הצדדים

3. המערערת עותרת להחמרת העונשים שהוטלו על המשיב. לטענתה, בית משפט קמא קבע מתחם ענישה מקל, הסותר את מדיניות הענישה הנהוגה בפסיקה, מסכל את מאמצי בתי המשפט במיגור תופעת גידול הסמים שהפכה למכת מדינה ואינו הולם את חומרת מעשיו של המשיב. העבירות בהן המשיב הורשע והנסיבות החמורות שנלוו למעשיו, ובהן, ההשקעה בצידוד, בתכנון, ביצוע המעקף בארון החשמל, כמות הסם שגידל ופעולותיו של המשיב כלפי נציג חברת החשמל וכלפי השוטרים בעת שנתפס. כמו כן, מדגישה המערערת כי מדובר בהקמת מעבדת סמים בתוך דירה, באמצעות ציוד רב וגניבת חשמל וגידול של עשרות קילוגרמים של סם מסוכן. עוד נטען כי לא הייתה הצדקה להתייחסות בית משפט קמא אל המשיב כאל מי שעבר שיקום, שכן הוא לא עבר טיפול משמעותי או גמילה מסמים. מדובר במי שביצע את העבירות מתוך בצע כסף וכדרך קלה להתמודדות עם משבר זוגי וחובות כספיים. תסקיר שירות המבחן מדבר על הליך טיפולי שהמשיב צפוי לעבור בעתיד ועשוי לסייע לו. משמע, שמדובר בתהליך עתידי שאף טרם הושלם. לעמדת המערערת, המשיב אינו בא בגדר אותם חריגים מיוחדים שמאפשרים לחרוג לקולה ממתחם הענישה ההולם ועניינו אינו שונה מעניינם של נאשמים אחרים, נעדרי עבר פלילי גם הם ובעלי נסיבות קשות יותר, שנדונו לעונשים חמורים בגין מעשים דומים.

עוד טוענת המערערת, כי גם אילו היה מדובר בשיקום המצדיק חריגה לקולה, אין הצדקה לחריגה כה משמעותית ממתחם הענישה ההולם. כמו כן, העונשים שהוטלו על המשיב אינם הולמים את שיקולי הגמול וההרתעה האישית והקולקטיבית. הוסף והודגש כי מדובר ב-40 ק"ג קנאביס. בית משפט קמא שגה על כן בקביעת המתחם ועסקינן במעשים המהווים מכת מדינה, כאשר במקרים אחרים, אליהם הפנתה המערערת, נקבעו מתחמים גבוהים בהרבה, תוך שבית משפט קמא חרג, ללא הסבר, מהמתחם אותו קבע בגזר הדין. שיקולי שיקום, אינה חזות הכל כאשר לא מדובר כאן כלל בשיקום.

ב"כ המשיב ביקש ליתן תמונה רחבה יותר: נטען, כי המשיב היה במשך שנה במרכז להתמכרויות, כאשר עובר לכך היה מכור לסם. אמנם הליך השיקום לא בא רק עקב שימוש בסמים, אלא גם נוכח נסיבות אישיות ומשבר שאלין נקלע בחייו האישיים. שירות המבחן קבע שלמשיב אין דפוסים עברייניים. המשיב לקח אחריות, היה עצור במשך חודש וחצי ולאחר מכן שוחרר למעצר בפיקוח אלקטרוני. שירות המבחן סייע לשיקום הזוגי של המשיב אשר חזר להתגורר עם אשתו ואף נולד להם ילד נוסף. כיום המשיב עובד באופן מסודר (הוגש מסמך מהמעסיק). בית משפט קמא בחן את עניינו של המשיב באופן רחב ומדובר בבחור צעיר מאוד. בית משפט קמא לא שגה ועל כן יש לדחות הערעור.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המשיב עולה כי הוא כבן 23 שנים, נשוי ואב לבן, מתגורר עם

משפחתו אצל הוריו, ללא הרשעות קודמות. המשיב מסר כי את העבירות בתיק זה עבר על רקע פרידה זמנית מאשתו והתחלת צריכת סמים מסוג קנאביס בתדירות משתנה. המשיב קיבל אחריות על ביצוע העבירות וביטא חרטה. שירות המבחן לא התרשם כי קיימים דפוסים שוליים מושרשים באישיותו של המשיב. הוערך כי הוא מכיר בחומרת מעשיו וכי הליך המעצר סייע לו לערוך שינוי בדפוסי התנהלותו. מאז הפסיק את השימוש בסמים והשתלב בהליך טיפולי במשך כשנה ושלושה חודשים במסגרת היחידה להתמכרויות. הומלץ להעמידו בצו מבחן למשך שנה, צו של"צ בהיקף של 350 שעות.

דין

5. לזכות המשיב עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, גילו הצעיר, העדר הרשעות קודמות וגמילתו מסמים במהלך טיפול ארוך שעבר. כמו כן, במכלול השיקולים לקולה תובא הערכת שירות המבחן, לפיה, המשיב ביצע את העבירות דן בתקופה משברית בחייו וכי הוא אינו מאופיין בדפוסים עברייניים מושרשים. עם זאת, לחובת המערער נזקפת חומרתן הגבוהה של העבירות שביצע. לא בכדי קבע בית משפט קמא כי חומרתן נובעת בעיקר מהתכנון והיוזמה שנדרשו להשלמתן, ובכלל זה, שכירת דירה גדולה במיוחד לצורך גידול הסמים, התאמתה לשימוש זה והתקנת ציוד רב וייחודי. המשיב גידל במקום כמות גדולה מאד של קנאביס העולה כדי ארבעים ק"ג ועשה כן לאחר תכנון קפדני ולמען בצע כסף בסכומים גבוהים. בנוסף, המשיב הערים על חברת חשמל, עקף את המהלך התקין של הספקת החשמל לדירה בכדי להסתיר את מעלליו בדירה והביא לפגיעה במערכת החשמל ושריפה שפרצה בארון החשמל הביאה להגעת נציג חברת החשמל מקום. המשיב ניסה באמצעות אחר לרכוש בסכומי כסף משמעותיים את שתיקתו של נציג חברת החשמל בנוגע לעיסוקו בדירה ובמטרה להימלט מן הדין, ומשכשל בכך, ניסה להימלט משוטרים שהגיעו לדירה ואף דחף אחד מהם. מעשיו של המשיב מעידים על תעוזה רבה וזלזול בשלטון החוק, וכן על כך שפעל באופן מאורגן ולאורך תקופה, באופן המעקר את האפשרות כי מדובר במעידה רגעית. בית משפט קמא עמד על הפגיעה הקשה של נגע הסמים בחברה ועל כך שהכלל הוא כי השיקולים האישיים של העוסקים בסחר בסמים נסוגים מפני האינטרס הציבורי החשוב של מיגור הסמים וההגנה על הציבור מפניו. עם זאת, בחר לחרוג לקולה משיקולי שיקום. אכן, שיקומו של אדם, הינו אחד השיקולים החשובים בענישה, לרבות בשל האינטרס הציבורי בשיקום עבריינים, השבתם לנהל אורח חיים נורמטיבי והפחתת הסיכון להישנות עבירות. אך שיקומו של אדם אינו חזות הכל ויש לאזן בינו לבין שיקולי הענישה האחרים.

מהתסקירים שהונחו בפני בית המשפט קמא, אכן עולה כי המשיב עבר כברת דרך משמעותית בשיקומו מעת מעצרו, בהיותו נקי מסמים ובדאגתו לפרנסת משפחתו, רעייתו, וכיום גם שני ילדיו, בעבודה קבועה אצל אותו מעסיק. בכך, יש להתחשב בגזירת עונשו שיכול בנסיבות אלו, שירוצה בעבודות שירות (ר': עפ 4285/17 **שירה יצחקי נ' מדינת ישראל** (11.6.2018)). אך, לא במידה שתביא לעונש החורג מהגבול התחתון במתחם שקבע בית המשפט קמא, של 9 חודשים.

לנוכח האמור לעיל, מצאנו כי יש לקבל את הערעור ולהחמיר בעונשו של המשיב.

עם זאת, נוכח השיקולים לקולא והעובדה שערכאת הערעור איננה ממצה את הדין, ההחמרה תהא מתונה.

בעניין זה הבאנו בחשבון את העובדה שהמשיב היה נתון במעצר ממש כחודש וחצי ובמעצר בפיקוח אלקטרוני כארבע חודשים וחצי. כמו כן הבאנו בחשבון את העובדה שלאחר ביצוע העבירות המשיב חזר לחיות עם אשתו ולבני הזוג נולד ילד נוסף. שליחתו של המשיב עתה אל מאחורי סורג ובריאח עלולה לחבל בשיקום העצמי שהמשיב עבר במהלך הזמן.

לפיכך, עונש המאסר שהוטל על הנאשם יעמוד על 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, בניכוי תקופת מעצרו, ובנוסף, סכום הקנס יעמוד על 15,000 ₪ או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד 1/9/22.

המשיב יתייצב לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות כאמור בחוות דעת הממונה ביום 15/5/22.

ניתן היום, יב' בניסן, תשפ"ב, 13 באפריל 2022, במעמד ב"כ המערערת, ב"כ המשיב והמשיב בעצמו.

מרים ליפשיץ פריבס, שופטת

אריה רומנוב, שופט

השופט רפי כרמל, אב"ד, סגן
נשיא